

[Chr. Christensen]

for gruppe- og projektorienteret arbejde, hvor læreren ikke fungerer som egentlig underviser, men blot som en konsulent, der kan spørges, hvis gruppen føler trang.

Jeg sagde videre, at man let kan komme til at falde på halen for de bestræbelser, der i demokratiets, frihedens og lighedens navn er ved at slå det selv samme demokrati ihjel, når man med denne reform vil gøre eleverne til omgængelige, samarbejdssøgende mennesker, der kan fungere i en social sammenhæng. Det kan være godt nok i rette sammenhæng, men hvordan går det i en sådan skole med de kundskaber og de kundskabsmæssige færdigheder, der er så afgørende for de unge, ikke mindst for dem, der skal videre i uddannelsesforløbet? Og så føjede jeg til: man snyder let de unge med en sådan skole. Men denne vision er måske helt overflødig. Hvis det er tilfældet, vil jeg være meget mere tryk efter denne debat.

Alfred Hansen (DR):

Jeg vil ikke sige, jeg føler mig hensat til »Skum«, men en lille smule forvirret er jeg nok blevet, fordi jeg ikke er klar over – og det håber jeg ministeren kan afklare for mig og eventuelle andre, der ikke rigtig har forstået årsagen til en eventuel ændring i gymnasiet – om det er det stigende antal elever, der ønsker at frekventere gymnasiet, som er den direkte årsag til ønsket om en reform for gymnasiet – for en del ordførere har beklaget, at der var så mange, der kom i gymnasiet, og sagt, at man så måtte gøre noget – eller det er, fordi ministeren rent faktisk mener, at der bør ske en ændring af gymnasiet, også selv om der var et konstant antal elever, også selv om man ikke havde haft den øgede tilgang. Det havde naturligvis været en fordel, om vi havde haft ministerens tale, for det er jo ikke til at nå at få det hele noteret ned, men jeg vil bede ministeren – det er muligt, ministeren har sagt det i sit første indlæg – klart udtale, om det er det stigende antal, der er årsag til, at man politisk ønsker at ændre gymnasiets struktur, formål og indhold, faglige niveau, eller det simpelt hen er en konstatering af, at gymnasiet er forældet, og man derfor ønsker at give det en ansigtsløftning.

Jeg mener, at diskussionen om tværfagligt samarbejde, som kan være meget nyttigt, stil-

ler som en helt nødvendig forudsætning, at de enkelte elever, som indgår i et sådant tværfagligt samarbejde, befinder sig på et højt fagligt niveau. Først derved får man et frugtbart udbytte af tværfagligt samarbejde.

Så vil jeg spørge ministeren, hvordan hun får talt stemmerne sammen, sådan at der kan konstateres et flertal for de reformplaner, der har været tale om: primært en formindskelse af grendelingen og derudover en indførelse af basisåret.

Jeg måtte med glæde konstatere, at selv hr. Ole Vig Jensen på det radikale venstres vegne – det er dog ikke hver dag, man i folketinget er ude for, at de tager afstand fra regeringens planer – ikke mente, at man skulle fare frem med store reformer på gymnasieområdet nu. Og jeg har heller ikke haft indtryk af, at de andre partier har vist synderlig interesse for det.

Jeg vil stadig væk konstatere, at der ikke er politisk tilslutning i folketinget til de reformplaner, som ministeren har afsløret på rektormødet i Århus og senere i sin artikel og nu her i dag har givet udtryk for.

Hr. Bertel Haarder forsøgte at vride sig, og det kan jeg sådan set godt forstå, for hr. Bertel Haarder gik uden om det, som jeg rent faktisk konstaterede, nemlig at venstre har stemt for beslutningsforslag nr. B 83 om ungdomsuddannelserne (Folketingstidende 1979–80, 2. samling), og det er ikke nok, at hr. Bertel Haarder henviser til, at der faktisk i venstres forslag om ungdomsuddannelserne stod sådan og sådan; nu var det altså regeringens forslag, der blev vedtaget. Der blev ændret nogle »skal'er« til nogle »bør'er«, men jeg må konstatere, at ministeren i svaret til mig henviser til beslutningsforslaget om ungdomsuddannelser og dér legaliserer sin ret til at sætte forsøgsvirksomhed i gang. Det står altså i pkt. 16, hr. Bertel Haarder, i det nævnte beslutningsforslag nr. B 83 – jeg vil gerne citere:

»Forsøgsvirksomhed bør udvikles i overensstemmelse med de ovenfor anførte principper.«

Dermed har hr. Bertel Haarder, venstre og kristeligt folkeparti med deres stemmer taget et medansvar for de forsøg, der sættes i gang, og som hr. Bertel Haarder så kraftigt tog afstand fra i sit første indlæg her fra talerstolen.